

علم قرنطینه و زندگی اجتماعی کووید-19 (COVID-19)

خلاصه ای از ارایه آفالوک باتیاسوی در کارگاه کرونا ویروس سندرم حاد تنفسی ۲/کووید-19

روایات پیرامون همه گیری کووید-19 گسترده و متنوع است و شامل دیدگاه هایی در زمینه مراقبتهای بهداشتی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی میشوند. این روایات روان، با تبعیت از شرایط به سرعت تغییر میکنند. برای مثال، هنگامی که دولت کمونیست چین قرنطینه (تعطیلی) های شدیدی را ابتدا در ووهان (شهری با 11 میلیون جمعیت) و سپس در مناطق گسترده تر اعمال کرد، این عمل توسط بسیاری در خارج از این کشور سوال برانگیز شمرده شد. با این وجود، با شیوع بیماری در کشورهای دیگر، تعطیلی های مشابهی در خارج از چین که اغلب کشورهایی آزادی خواه و جمهوری خواه هستند، هم اکنون در حال اجرا هستند.

همه ما این همه گیری و تعطیلی ها و قرنطینه های گوناگونش را به طریقی متفاوت در نقاط مختلف دنیا تجربه خواهیم کرد. در سطح کلان، تجربیات ما به روابطمان با دولتمان، دسترسیمان به مراقبت های بهداشتی و همچنین به نیازهای اساسی روزانه مانند غذا و آب، بستگی خواهد داشت.

در سطح خرد، تجربیات ما به روابطمان با خانواده و دوستان، و وضعیت زندگی مان بستگی خواهد داشت. در حالی که در برخی خانوارها، تعطیلی ها ممکن است تأثیر مثبت بر روی روابط بگذارند، ممکن است در برخی دیگر تأثیری منفی داشته باشند. ترس از ناشناخته ها و ابهام در اوضاع، زندگی روزانه ما را تحت تأثیر قرار خواهد داد.

به دلیل پیامدهای اقتصادی و جامعه شناختی، تعطیلی یا قرنطینه نمیتواند یک راه حل بلند مدت برای یک همه گیری باشد. مطالعه بر روی 129 نفر که به دلیل شیوع سارس در کانادا در سال 2003 به طور متوسط 10 روز در قرنطینه بودند، نشان داد که 28.9% آنها بعدها نشانه های اختلال استرس پس از سانحه و 31.2% علائم افسردگی را تجربه کردند [1]. علاوه بر آن، سابقه تاریخی جوامع اقلیت نشان میدهد که قرنطینه ها تأثیر منفی بیشتری بر آنها داشته است. بنابراین دوره قرنطینه باید تا حد امکان کوتاه باشد.

تعطیلی یا قرنطینه راه حل نیست و تنها برای ما برای مقابله با بیماری همه گیر زمان میخرد. در نظرگرفتن تأثیرات وسیعتر جامعه شناختی تعطیلی ها و قرنطینه ها، چه مثبت و چه منفی، در مناطق و گروه های مختلفی تحت تأثیر، هیچ وقت خیلی دیر نیست.

[1] هاوریلک، ل.، و دیگران، کنترل SARS و تأثیرات روانی قرنطینه، تورنتو، کانادا. بیماریهای عفونی نوظهور، 2004، 10 (7): ص. 1206-1212.